

Ordinis Iuridici In Illustri Salana Decanus Georgius Adam Struve/
D. I. U. Pandect. Prof. Publ. L. S. P. : Apud priscos olim Germanos
testamentorum nullum fuisse usum testis est Tacitus libello de moribus
Germanorum ... P. P. XI. April. A. R. S. M DC LII.

Ienae

Struve, Georg Adam

Phil 2° 00268/04 (100)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007396

urn:nbn:de:urmel-f664c87d-b35e-4c8d-872e-992f774a5e0a7-00006760-10

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

ORDINIS JURIDICI IN ILLUSTRIS SALANA
DECANUS
GEORGIUS-ADAM STROZZE D. J. U.
PANDECT. PROF. PUBL.
L. S. P.

A pud priscos olim Germanos testamentorum nullum fuisse usum testis est Tacitus libello de moribus Germanorum: *Heredes, inquit, successoresque sui cuique liberi, & nullum testamentum: si liberi non sunt, proximus gradus in possessione, fratres, patrui, avunculi.* Quanto plus propinquorum, quod major affinitum numerus, tanto gratiosior cunctis: nec ulla orbitatis pretia: Quibus verbis postremis volunt Historicum respicere eos, qui senum opulentorum, liberis carentium, hereditates captant, hosque ementitâ pietate & reverentiâ delinunt, ut in testamentis heredes ipsos instituant, agnabique prætereant. Unde videri posset propter istam delinquentiam, quæ pretia orbitalis, Tacito dicuntur, occasionem, testamentorum usum in republ. non esse ferendum. Et tradit quoque Aristoteles (II. Pol. g. & V. Pol. s.) ex liberâ testandi de rebus potestate concessâ, ἀνομίαν ac inæqualitatem bonorum inter cives evenire, ac usum testamentorum non cuilibet reipubl. congruere. Verum illa testandi libertas per se non præbet occasionē delinquentis consequendi, atq; proximis agnatis eripiendi hereditates: adeoque propter id, quod fortè aliquando accidit, ipse testamentorū usus non abrogandus. Quid enim est in usu hominum bono ac licito, unde non possit etiam perniciēs irrogari? uti loquitur Augustinus c. 8. in fin. q. 5. 23. Et sanè iniquum esset, de rebus, difficili labore partis, disponendi arbitrium planè domino adimere. Eleganter hanc in rem laudatissimus Imp. Constantinus: *Nihil est, dicit, quod magis hominibus debeat, quam ut supremæ voluntatis, postquam jam aliud velle non possunt, liber sit stylus, & licitum, quod iterum non vedit, arbitrium.* l. n. c. d. SS. Eccl. Vetus quoq; Lex XII. Tabularum juris loco testamenta habuit, Atq; Julius Paulus Iustinus tradit, iniquum esse auferre testamenti factionem homini sane mentis. l. 43. pr. d. vulg. & pupill. subf. Et idē ait: *Publicè expedit supremæ hominū iudicia exitū habere.* l. 5. testam. quemadmod. ver. Ejusq; Præceptor, ac postea Collega, Emil. Papinianus respondit, & Principali & Pontificali auctoritate cōpellendos heredes ad obsequiū supremæ voluntatis. l. 50. in fin. d. hered. pet. Maimâ verò curâ & sollicitudine Romani leges testamentorum ordinârunt, ac nihil diligentius, quàm ultimas voluntates munivêre, adeò, ut testamenti factionem inter ea, quæ non privati sed publici juris sunt, retulerint l. 3. qui testam. fac. poss. atque non cuilibet istam per miserint: Quod etiam pertinet, quod filiifam, ob statum & patriam, cui subsunt, potestatem, testamenta condere nequeant, etiam si ipsi bona habeant ἀνεργασίαν, (ut vocantur in libris ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ Lib. 35. tit. 3. leg. 11. Tom. 4. fol. 779. edit. Car. Annib. Fabrot.) h. e. uæ patri non acquiruntur, exceptis solis uti bene addit Scholaster Grævus in d. l. basilicorum bonis verè & q̄s. castrensibus. l. pen. & ult. c. de his qui test. fac. poss. Et de bonis quidem adventitiis, in quibus singulari ratione ne ususfructus quidē ad patrem spectat, maximè solet controverti. Quam controversiam extricabit, & alia huc spectantia proponet Læctioe suâ inaugurali clariss. DN. GABRIEL SCHEFFEL J. U. Candidatus eximius, de cujus vitæ ortu atque progressu, more solenni, pauca dicemus. Natus est Saltzæ in Thuringiâ Anno Christi cło 10 cxxiix. die IV. Januar. Patrē, Viro Prudentis. ac integerrimo Dn. Sigismundo Seebach/Senatore ibidem valdè conspicuo, Matrē verò virtutibus præstanti feminâ Catharinâ Schmidlin. Primis in pietate ac literaturâ jactis in patriâ fundamentis, in inelytam Academiam Lipsiensem Anno cło 10 cxlv. Mens. April. se contulit: ubi primùm Philosophicis studiis ingenium excolens, non solum publicas audivit Læctiones, sed etiam, in Logicis cum primis, & Philosophiâ Practicâ, privatim informatus à Viro Experientissimo & Præclarissimo Dn. Johanne Ittigio, Philos. ac Medic. D. & Physices Prof. publ. cujus quoque convictu per integrum fuit usus septennium. Insequenti Anno cło 10 cxlvi. ad Jurisprudentiam animam applicans, publicas ejus loci Professorum Juris celeberrimorum Scholas frequentavit: ac præter illos *Præceptores* & moderatores studiorum suorum nactus est Virum Ampliis, Consultis, & Excellentissimis Dn. Johannem Strauchium, J. U. Doctorem, Philol. & Hist. in dictâ Academiâ Prof. publ. & in nostrâ Jenensi Professore Juris designatum, Fautorem & Amicū nostrū pl. colendū & amandum, cujus auditor, singulari cum fructu, fuit assiduus: atque eo Præsides tres habuit Disputationes, typis excusas, & quidem in Pandectarum collegio duas suscepit Exercitationes, alteram de usufructibus & donationibus; alteram de modis solvendi obligationes: & in collegio Regularum Juris Disputationem de successione solenter defendit. Præterea publica quoque edidit eruditionis experimenta; & primùm An. cło 10 cxxix. sub tæfidio Magnifici, Nobilissimi & Consultissimi Viri Dn. Benedicti Carpzovii J. Cti & Facultatis Juridicæ Lipsiensis Ordinarii famigeratissimi de inhibitionibus disputavit. Postea, A. cło 10 c. l. de Transmissione; & denique A. cło 10 c. l. de Urbedat, Præsidentibus Viris Amplissimis, Consultissimis & Excellentissimis Dn. Georgio Tobia Schwendenduffern/J. U. D. & Prof. ibidem publico: & Dn. Enoch Heiland/J. U. D. publica exercitamenta instituit. Hisce theoreticis studiis praxin quoque addidit, in quâ Nobiliss. Ampliss. & Consultiss. Dn. Joh. Philippi J. U. D. Com. Pal. Cæsar. Facult. Jurid. Assess. & Proconsul Lipsiensis, Fautor & Amicus meus honoratissimus, ut & jam laudatus Dn. Enoch Heiland fideliter Candidatum nostrum instruxerunt. Hujus adhibita singularis industria, & comparare doctrinæ ut merita consequeretur præmia, nostram non ita pridem adiit Salanam, & summos in utroque Jure honores modestè ambiens, ut ad convectâ admitteretur examina submissè rogavit. Cum igitur in primo examine, textus assignatos eruditè resolverit, ac egregiam, quâ instructus est, juris scientiam nobis probaverit: ipsi publicè legendi atque disputandi pro Doctoris honoribus ac privilegiis adipiscendis potestatem concessimus. Explanabit autem craftini Horâ Decimâ Promeridianâ suâ periūdu adductam. l. pen. c. qui testam. fac. poss. Cui Læctioni, ut omnes juris atque justitiæ cultores interesse velint, amicè rogamus. P. P. XI. April. A. R. S. cło 10 cxxxv.

& Typogr. JOHANN. NIEL

urn:nbn:de:urmel-f664c87d-b35e-4c8d-872e-992f774a5e0a7-00006760-27